

Ordføreren (Stühr): Lovforslaget er i Folketinget undergaaet to Forandringer, af hvilke den ene saa godt som ingen Betydning har, idet den bestaar dert, at de tre Personer, som vare opførte paa det oprindelige Forslag som Nr. 1, 2 og 3, ere skittede betydeligt længere tilbage, fordi deres Navne begyndte med det svenske a — Aflesjon — og Folketinget har vedtaget, at de derfor skulde indføres imellem Navnene Niemann og Oller. Det er en Forandring, som Landstingsudvalget har ment, der ikke laa nogen Bøgt paa, og som der derfor ikke var nogen Grund til at rette om igen. Den anden Forandring er derimod en reel Forandring, idet Folketinget har indsat paa Lovforslaget de 18 Nummere, som bleve udstemte efter Forhandlingen derom. Jeg skal derom sige, at da den Sag blev saa omhyggelig drøftet ved 2den Behandling af Lovforslaget her i Landstinget, finder jeg ingen Anledning til nu at komme vidtløftig tilbage til de Motiver, som bevægede Landstingets Udvalg til at foreslaa, og Landstingsflertallet til at vedtage de Endringer, som vi da foreslog i Lovforslaget, saaledes som det var forelagt af Ministeren. Jeg skal kun sige, at det forekommer mig rigtig nok, at en Betænkning som den, der blev afgivet af Flertallet i Folketingets Udvalg, just ikke er sikket til at fremme godt Samarbejde mellem Tingene; thi jeg tror ikke at være ubillig, naar jeg karakteriserer den Maade, hvorpaa Landstingets Holdning deri kritiseres, som temmelig uretfærdig. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men kun notere dette, at Landstingets Standpunkt i denne Sag er det — hvilket gentagne Gange er blevet fremhævet her — at man er for liberal med Meddelelse af Indfødsret. Der var i Nar forelagt et Lovforslag for os, hvori det var forlangt Meddelelse af Indfødsret til 3½ Gang saa mange Ansøgere som ellers, og naar man undersøger Forslaget, var der saa mange, som Landstinget efter sine Grundsætninger maatte ønske at saa udslettet af dem, der vare indstillede. Det var et overordentlig moderat Forslag, som blev vedtaget af Landstinget. Hadde Landstinget skullet følge det, som var Flertallets egentlige Anskuelse, vilde der være blevet ubeladt mange flere Nummere end der er, og medens Landstinget tidligere

har fulgt bestemte fastslaaede Regler, foreslog Udvalget, og Tinget vedtog, at man fremtidig skulde afgøre Sagen efter et Støn over enhver Ansøgers Kvalifikation, hvilket netop er det Standpunkt, Folketinget har hævdet; men den Smødefommenhed, der er vist fra Landstingets Flertals Side i det Haab, at man derved skulde opnaa Enstemmighed om Lovforslaget; er som sagt fra Folketingets Side bleven besvaret med, at man har ført Lovforslaget tilbage til den Form, hvori det var forelagt af Ministeren. Jeg tror, at Udvalgets Flertal har Ret i at sige, at det ved sig i Overensstemmelse med Tingets Flertal, naar det foreslaar, at føre Lovforslaget tilbage til den Form, hvori det blev vedtaget af Landstinget, da vi sidst havde Lovforslaget for, og jeg skal altsaa tillade mig at tilraade det høje Landsting, at vedtage Flertallets Indstilling.

S. Jensen: Paa Mindretallets Begne tillader jeg mig at anbefale Lovforslagets Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det nu er oversendt os fra Folketinget, og hvorved det vil blive vedtaget i samme Skikkelse, som det er forelagt fra den højtærede Minister. Mindretallet kan saa meget mindre gaa ind paa at ændre Forslaget, som det derved vilde være ontrent sikkert afgjort, at Lovforslaget saa slet ikke vil blive til Lov i Nar, da vi formentlig staa lige ved Samlingens Slutning. Der er saa meget mindre Grund til Forandring i det oversendte Forslag, som disse Ansøgere, hvis de blot havde indgivet deres Ansøgninger et Nar tidligere — og man maa jo forudsætte, at Landstinget vilde have fulgt de samme Regler, som hidtil — vilde have faaet meddelt Indfødsret alle til Hobe. Mindretallet tilraader altsaa det høje Ting at vedtage Forslaget i den Skikkelse, hvori det er oversendt fra Folketinget.

Ordføreren (Stühr): Jeg skal dog til det ærede Medlem, som nu havde Ordet, bemærke, at jeg ingenlunde anser det for en afgjort Sag, at alle Ansøgere havde faaet Indfødsret, hvis de havde meldt sig for et Nar siden. Jeg skal minde om, at saaledes som Forslaget blev forelagt fra den højtærede Ministers Side, var der ikke mindre end 21, der manglede den kommu-